

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Lidije Vukičević, predsjednice vijeća, dr.sc. Sanje Otočan, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, mr.sc. Mirjane Juričić i Dijane Vidović, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, povodom zahtjeva V. d.o.o. iz Z., radi ocjene zakonitosti općeg akta, na sjednici održanoj dana 26. studenoga 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se zahtjev V. d.o.o. iz Z., V. p. 1 za ocjenu zakonitosti članka 117. stavak 11. Prostornog plana uređenja Grada Pule (Službene novine Grada Pule Broj 12/06, 12/12,05/14,08/14 – pročišćeni tekst, 07/15, 10/15 – pročišćeni tekst, 5/16 i 8/16 – pročišćeni tekst).

Obrazloženje

Podnositelj zahtjeva je podnio ovom sudu zahtjev za ocjenu zakonitosti općeg akta Predstavničkog tijela i to članak 117. stavak 11. Prostornog plana uređenja Grada Pule Službene novine Grada Pule Broj 12/06, 12/12, 05/14, 08/14 – pročišćeni tekst, 07/15, 10/15 – pročišćeni tekst, 5/16 i 8/16 – pročišćeni tekst), a kojim je propisano:

Dopušteno je postavljanje elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme na postojećim (legalno izgrađenim) građevinama, u skladu s važećom zakonskom regulativom. Pri odabiru lokacija za antenske prihvate u blizini škola, dječjih vrtića, bolnica i sličnih ustanova potrebno je poštivati sigurnosnu preventivnu udaljenost od 400 m.

Podnositelj zahtjeva spornom smatra upravo drugu rečenicu citiranog stavka 11. članka 117. iz razloga jer je prvostupanjskim rješenjem javnopravnog tijela Upravnog odjela za prostorno uređenje, komunalni sustav i imovinu, Odsjek za gradnju Grada P., I. županije dana 14. ožujka 2017. godine odbijen zahtjev podnositelja za izdavanjem uporabne dozvole zbog protivnosti upravo navedenoj odredbi Prostornog plana a samim time i odredbama članka 128. Zakona o gradnji (Narodne novine, broj 153/13. i 20/17.).

Protiv tog rješenja podnio je žalbu Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja koji je svojim rješenjem od 14. kolovoza 2017. godine KLASA: UPII-361-05/17-02/48, URBROJ: 531-05-2-2-17-2., koje je žalbu odbilo, a zahtjev ovom sudu podnesen pravodobno.

Podnositelj je naveo da je izvođenju radova na izgradnji elektroničke komunikacijske opreme i to antenskog prihvata na postojećoj građevini na adresi u P., R. 18 pristupio temeljem članka 5. stavka 17. Pravilnika o jednostavnim i drugim građevinama i radovima (Narodne novine broj 79/14., 41/15., 75/15., dalje u tekstu: Pravilnik), a u skladu s Uredbom o mjerilima razvoja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (Narodne novine broj 131/12., 92/15., dalje u tekstu: Uredba).

Među propisima kojima se regulira planiranje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme u dokumentima prostornog uređenja podnositelj navodi Zakon o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 70/14., 72/17., dalje u tekstu: ZEK), kao krovni zakon i njegovu odredbu članka 3. u kojoj je navedeni interes Republike Hrvatske u odnosu na elektroničku komunikacijsku infrastrukturu, obavljanje djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme te razvoja elektroničkih komunikacijskih usluga od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku.

Navodi izmjenu ZEK-a, koja je stupila na snagu 10. kolovoza 2011. godine kojom je izmijenjen članak 25. ZEK-a na način da se u stavku 2. propisuje da su jedinice lokalne i područne regionalne samouprave obvezne u svojim dokumentima prostornog uređenja planirati elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu, koja osobito obuhvaća samostojeće antenske stupove, tornjeve i kabelsku kanalizaciju, na način koji ne ograničava razvoj elektroničke komunikacijske infrastrukture pri čemu se mora zadovoljiti zahtjev za zaštitu ljudskog zdravlja, zaštitu prostora i okoliša. Navode i prijelazne odredbe članka 118. stavak 3., izmjena iz 2011. godine koje su sadržavale odredbu prema kojoj se do usklađenja dokumenata prostornog uređenja s odredbama ovog zakona primjenjuje Uredba Vlade Republike Hrvatske iz članka 25. ovog Zakona.

Uredbom se propisuju mjerila razvoja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme. Posebno navodi stavak 9. članak 5. Uredbe koji se odnose na antenske prihvate, koji se postavljaju na postojeće građevine a koje se ne planiraju dokumentima prostornog uređenja. Člankom 13. Uredbe propisana je obveza jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave da usklade odredbe dokumenata prostornog uređenja iz svog djelokruga s odredbama ove Uredbe prigodom njihove prve izrade ili prve izrade njihovih izmjena i/ili dopuna nakon stupanja na snagu ove Uredbe, odnosno da će se do usklađenja dokumenata prostornog uređenja s odredbama Uredbe neposredno primjenjivati Uredba.

Smatraju da je stoga jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave bila dužna uskladiti svoje dokumente prostornog uređenja s odredbama ZEK-a koji na širi i sveobuhvatniji način (obuhvaćajući elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu općenito i u cijelosti) regulira planiranje EKI i to na način koji ne ograničava razvoj elektroničke komunikacijske infrastrukture već od kolovoza 2011. godine. U odnosu na antenske prihvate a nakon donošenja Uredbe jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave su bile dužne uskladiti svoje dokumente prostornog uređenja na način da se u istima uopće ne planiraju antenski prihvat. Podnositelj zahtjeva navodi da ograničavanje mogućih područja postavljanja antenskih prihvata kako je regulirano spornom odredbom predstavlja izravno prostorno planiranje postavljanja antenskih prihvata na području Grada P. i to na način kojim se značajno ograničava razvoj elektroničke komunikacijske infrastrukture, a što spornu odredbu općeg akta čini suprotnom s propisima i to:

- odredbi st. 9. čl. 5. i čl. 13. Uredbe;

- odredbama ZEK-a osobito odredbi stavka 2. članka 25. koja je izričito propisala da se planiranje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme ne smije provoditi na način koji ograničava razvoj elektroničke komunikacijske infrastrukture, kao i odredbi stavka 3. članka 118. prijelaznih i završnih odredaba ZEK-a iz 2011. godine kojom je propisano da se do usklađenja dokumenata prostornog uređenja s odredbama ZEK-a primjenjuje Uredba

- restriktivna je sporna odredba uslijed ograničavajuće utjecaja koji ima na razvoj elektroničkih komunikacija i u suprotnosti je s odredbom članka 3. ZEK-a koji propisuje važnost prostornog planiranja, gradnje, održavanja, razvoja i korištenja elektroničkih komunikacijskih mreža, elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme i to iz razloga što sukladno stavku 2. članku 1. Zakona o ustanovama (Narodne novine broj 76/93,29/97,47/99,35/08) osniva se ustanova za razne djelatnosti. Imajući to na umu i primjenjujući u kontekstu sporne odredbe prostornog plana ograničenje bi imalo za posljedicu potpunu nemogućnost postavljanja antenskih prihvata bilo gdje na području Grada P. uslijed širokog područja primjene pojma ustanova.

Kada bi se iz sporne odredbe isključila generalna formulacija „i slične ustanove“ odredba bi ostala jednako ograničavajuća s obzirom na to da na području Grada P. djeluje 25 vrtića, odnosno ustanova s programom predškolskog odgoja, 12 osnovnih škola, 11 srednjih škola, pučko otvoreno učilište, P. P., Visoka tehnička poslovna škola, Sveučilište J. D. i dvije opće bolnice te nekoliko privatnih poliklinika.

Odredba nema uporište niti u zahtjevima zaštite ljudskog zdravlja, prostora i okoliša obzirom na to da se prilikom postavljanja antenskih prihvata poštuju upravo takvi zahtjevi. Primjerice, prije puštanja u rad antenskih prihvata od strane neovisnih ovlaštenih pravnih osoba obavezno se vrše ispitna mjerenja elektromagnetskih polja, temeljem kojih mjerenja, a povodom zahtjeva investitora, Ministarstvo zdravstva izdaje rješenje o dopuštenosti uporabe stacionarnog izvora elektromagnetskog polja, sve temeljem Zakona o zaštiti od neionizirajućeg zračenja (Narodne novine broj 91/10.), te Pravilnika o zaštiti od elektromagnetskih polja (Narodne novine broj 146/14. i 59/16.).

Ograničenjem kakvo je propisano spornom odredbom Prostornog plana ne samo da se onemogućava zadovoljavajuća kvaliteta telekomunikacijskih usluga, nego i ograničava mogućnost daljnjeg razvoja strateški važne elektroničke komunikacijske infrastrukture što bi za posljedicu moglo imati i onemogućavanje provedbe strategije razvoja širokopojasnog pristupa u Republici Hrvatskoj i ostvarivanje ciljeva Digitalne agende za Europu, a cilj kojih je jačanje gospodarstva Republike Hrvatske kroz daljnji razvoj informacijskog društva i društva znanja.

Predlaže ovom sudu ukinuti navedenu odredbu članka 117. Prostornog plana u dijelu u kojem se propisuje da je „pri odabiru lokacije za antenske prihvate u blizini škola, dječjih vrtića, bolnica i sličnih ustanova potrebno poštivati sigurnosno preventivnu udaljenost od 400 m“.

Grad Pula, donositelj akta, smatra kako je prijedlog za ocjenu zakonitosti općeg akta neosnovan jer sadržaj pobijane odredbe članka 117. nije u suprotnosti sa ZEK-om.

U svezi pravne prirode propisa koji je predmetom ovog postupka donositelj ističe da su neosnovani navodi podnositelja da je Uredba o mjerilima razvoja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (Narodne novine broj 153/13., 65/17., dalje u tekstu: Uredba) pravni akt koji bi bio po svojoj snazi iznad Prostornog plana uređenja Grada Pule. Oba akta smatra podzakonskim propisima koji prema svom sadržaju moraju biti u skladu sa zakonom i Ustavom. Uredbe Vlade sa zakonskom snagom na koje se poziva

podnositelj su regulirane odredbom čl. 88. Ustava Republike Hrvatske, a o takvoj uredbi nije riječ u ovoj pravnoj stvari pa su u tom smislu navodi podnositelja bespredmetni.

Navodi odredbe hrvatskog Ustava koji predviđa mogućnost delegiranja zakonodavne nadležnosti na izvršnu vlast uz dva ograničenja i to vremensko ograničenje kada Sabor može dati ovlast Vladi najviše na vrijeme od godinu dana i drugo koje zabranjuje mogućnost zakonodavne delegacije o onim pitanjima koja se odnose na razradu Ustavom utvrđenih sloboda i prava čovjeka i građanina, izborni sustav, ustrojstvo, djelokrug način rada državnih tijela i lokalne samouprave. Uredba je podzakonski općenormativni akt za izvršenje Zakona o elektroničkim komunikacijama i njegova je svrha da posluži za osiguranje lakšeg i uspješnijeg izvršenja tog zakona do donošenja Prostornog plana uređenja grada. Za razliku od Uredbe kao akta za izvršenje zakona Prostorni plan je vrsta podzakonskog općeg normativnog akta koji dopunjuje Zakon o prostornom uređenju i gradnji na način i u postupku propisanom tim zakonom, a koje donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave, a ne izvršna vlast.

Navodi da nema mjesta neposrednoj primjeni Uredbe temeljem odredbe članka 118. stavak 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine broj 90/11., 133/12.) budući su odredbe Prostornog plana usklađene s odredbama ZEK-a od strane tada nadležne Hrvatske agencije za telekomunikacije. Prema članku 25. stavak 3. ZEK-a u postupku izmjena i dopuna plana koje su objavljene u službenim novinama Grada Pule broj 5/14, a predmet kojih je bila izmjena citiranog članka 117. pribavljeno je prethodno mišljenje tada Hrvatske agencije za telekomunikacije, dalje HAKOM. Pozitivnim mišljenjem HAKOM-a potvrđeno je da se pobijanom odredbom članka 117. stavka 11. Prostornog plana uređuje gradnja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme u skladu sa odredbama ZEK-a i drugih relevantnih propisa.

U prilogu dostavlja presliku mišljenja HAKOM-a od 15. siječnja 2014. godine.

Prostornim planom je nakon navedenih izmjena bilo nekoliko novih izmjena i dopuna u kojima je sudjelovao i HAKOM. Posebno ističu III. Izmjene i dopune Prostornog plana u sklopu kojih se HAKOM u postavljenim zahtjevima pozvao na sve relevantne propise pa tako i ZEK kao i već citiranu Uredbu.

Tijekom javne rasprave očitovao se i HAKOM ali samo na onaj dio odredbe članka 117. kojim se propisuje udaljenost od 400 m za realizaciju samostojećih stupova (st. 7.) ne osporavajući ni na koji način osporavanu odredbu stavka 11. članka 117. Prostornog plana koja propisuje udaljenost od 400 m za realizaciju antenskih prihвата na postojećim građevinama. Navedenim mišljenjem čak ni na tu odredbu nije izričito zatražena izmjena već predloženo ili brisanje sigurnosne granice od 400 m za postavljanje samostojećeg stupa ili utvrđivanje iz kojeg zakonskog ili podzakonskog akta ista proizlazi. Proizlazi isto i iz odredbi Prostornog plana istarske županije, a koji se sukladno Zakonu o prostornom uređenju smatra podzakonskim aktom sukladno odredbi članka 61. Zakona o prostornom uređenju koji propisuje da Prostorni plan niže razine mora biti usklađen s Prostornim planom više razine te je navedeno moralo biti preuzeto u Prostorni plan koji predstavlja Prostorni plan lokalne razine.

U prilogu dostavlja presliku zahtjeva HAKOM-a od 13. studenog 2014. i presliku mišljenja HAKOM-a od 26. svibnja 2015. godine.

Odredba članka 117. stavak 11. Prostornog plana nije u suprotnosti s člankom 5. stavak 11. Uredbe jer pobijanom odredbom nisu planirani antenski prihvat koji se postavlja na postojeće građevine.

Odredba članka 5. Uredbe jasno propisuje da planiranje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme u dokumentima prostornog uređenja podrazumijeva utvrđivanje položaja iste na temelju podloge koju čini objedinjeni plan razvoja pokretne

komunikacijske infrastrukture, a što se prikazuje na grafičkom prikazu dokumenta prostornog uređenja. Zaključuje da prostorno planskom dokumentacijom se točno utvrđuju konkretne lokacije/zona na kojima je moguće postavljanje samostojećih stupova te nije moguće postavljanje izvan tih lokacija. Pobjanom odredbom Prostornog plana nisu planirani antenski prihvatni koji se postavljaju na postojeće građevine na način na koji bi njihov položaj bio određen u grafičkom prilogu planova. Prihvati se postavljaju na cijelom području Grada P. pa njihov položaj u prostoru nije prostorno planskom dokumentacijom unaprijed određen odnosno isplaniran. Spornom odredbom članka određeni su uvjeti pod kojima je takve objekte moguće postaviti, a propisivanje uvjeta za građenje građevina i provedbu bilo kojih drugih zahvata u prostoru je obveza jedinice lokalne samouprave iz članka 53. Zakona o prostornom uređenju (Narodne novine, broj 153/13., 65/17., dalje u tekstu: ZPU).

Uredba ne isključuje mogućnost propisivanja detaljnih uvjeta u provođenju zahvata u prostoru u obliku postavljanja antenskih prihvata. Ona se odnosi samo na obvezu planiranja položaja samostojećih antenskih stupova u grafičkom prikazu prostornih planova, dok u odnosu na antenske prihvate koji se postavljaju na postojeće građevine nije propisana obveza planiranja njihovog položaja.

Smatraju da se spornom odredbom ni na koji način ne ograničava razvoj elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture, a osobito se štiti zahtjev za zaštitu ljudskog zdravlja, zaštitu prostora i očuvanja okoliša. Odredbom se ne ograničava razvoj elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture te su u tom pogledu navodi predlagatelja paušalni.

Navodi površinu Grada P. koja iznosi danas 5165 ha pa je razvidno da je moguće i lako primjenjivo poštivanje sigurnosne preventivne udaljenosti od 400 m pri odabiru lokacija za antenske prihvate u blizini nekoliko desetaka specijaliziranih ustanova na području P. Osim toga postavljanje guste mreže prihvatnih antena na krovovima postojećih zgrada nije optimalan način razvoja elektroničke komunikacijske infrastrukture. Pobjana odredba ne ograničava podnositelja zahtjeva i druge teleoperatere u ulaganju u naprednije oblike elektroničke komunikacijske infrastrukture, uključujući i one koji imaju veći doseg odnosno jači signal. Ističe se da je odredbama prostornog plana omogućena postava elektroničke komunikacijske opreme na nebrojeno puno lokacija slijedom čega podnositelj isto može realizirati poštujući odredbe prostornog plana. Uz to navodi da sukladno načelima postavljenim u čl. 30. st. 1. ZEK-a u donošenju prostornoplanske dokumentacije Grad Pula potiče zajedničko korištenje elektroničke komunikacijske infrastrukture od strane više telekomunikacijskih operatera u svrhu zaštite ljudskog zdravlja, očuvanja okoliša, zaštite prostora, izbjegavanja prekomjerne gradnje koja je gospodarski neučinkovita ili fizički neprikladna, zaštite i očuvanja kulturnih dobara te nacionalne sigurnosti. Postavljanjem velikog broja antenskih prihvata na postojećim građevinama često i nekoliko antenskih prihvata različitih operatera na krovu istog objekta ne razvija se elektronička komunikacijska mreža niti unapređuje kvaliteta usluge koja se pruža građanima Grada P. Upravo takva poslovna politika predlagatelja onemogućava provedbu strategije razvoja širokopojsnog pristupa u RH i ciljeve digitalne agende za Europu, a na koji strateški dokument se podnositelj zahtjeva neosnovano poziva.

Smatra da pobjana odredba Prostornog plana nije protivna odredbi članka 3. ZEK-a koja propisuje da je elektronička komunikacijska infrastruktura od interesa za Republiku Hrvatsku jer su usmjerenja vezana za pozicioniranje antenskih prihvata dana u cilju zaštite ljudskog zdravlja, zaštite prostora i očuvanje okoliša, a sve u okviru nadležnosti jedinice lokalne samouprave propisane Ustavom Republike Hrvatske. Smatra neosnovanom tvrdnju da je poticanje razvoja elektroničke komunikacijske infrastrukture od apsolutnog značenja te da

isti ne mogu biti podvrgnuti nikakvim ograničenjima. Da tome nije tako proizlazi iz same odredbe članka 25. stavka 2. ZEK-a koja propisuje da se pri planiranju elektroničke komunikacijske infrastrukture osobito moraju zadovoljiti zahtjevi zaštite ljudskog zdravlja, zaštite prostora i očuvanja okoliša.

Davanjem usmjerenja vezanih uz pozicioniranje antenskih prihvata na način da je pri odabiru lokacija za antenske prihvate u blizini škole, dječjih vrtića, bolnice sličnih ustanova potrebno poštivati sigurnosno preventivnu udaljenost od 400 m postupano je u cilju zaštite najranjivijih skupina stanovništva, sukladno ustavnim postulatima i u okviru nadležnosti Grada Pule kao jedinice lokalne samouprave temeljem čl. 129. Ustava Republike Hrvatske.

Propisivanje minimalne sigurnosne udaljenosti elektroničke komunikacijske infrastrukture od određenih područja urbane sredine u skladu je s praksom u drugim europskim državama. Posebice ističe da je odredbom članka 8. Rezolucije europskog parlamenta od 2. travnja 2009. godine o zdravstvenim problemima povezanim s elektromagnetskim poljima (2008/2211 INI) utvrđeno da je u općem interesu osigurati da se nove GSM antene ili visokonaponski kablovi postavljaju na određenoj, sigurnoj udaljenosti od škole, umirovljenički domova i zdravstvenih ustanova.

Predlaže ovom Sudu sukladno članku 85. Zakona o upravnim sporovima odbiti prijedlog za ocjenu zakonitosti pobijanog općeg akta.

U očitovanju predlagatelj u bitnoj ostaje kod razloga iznesenih u svom prijedlogu smatrajući kako se Uredba koju je donijela Vlada Republike Hrvatske nalazi u hijerarhiji izvora prava neposredno ispod zakona i kao takva neposredno se primjenjuje na reguliranje materije prostornoplanskog uređenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme.

U odnosu na mišljenje HAKOM-a na koje se donositelj akta poziva smatra da iako se u dopisu usklađenje traži u odnosu na samostojeće antenske stupove prema logici stvari takvo ograničenje nije prihvatljivo niti kada se radi o postavljanju antenskih prihvata. Uz to smatra da čak i da je HAKOM dao pozitivno mišljenje na tu odredbu to ne bi bilo od utjecaja na nezakonitost osporavane odredbe obzirom na to da mišljenja javnopravnih tijela u postupku izrade dokumenata prostornog uređenja nemaju obvezujući karakter.

Ustraje pritom da se ovakvom odredbom vrši planiranje postavljanja antenskih prihvata i prilaže prikaz na priloženim slikama kako bi izgledalo postavljanje antenskih prihvata uz primjenu sporne odredbe plana. Smatra da bi širi centar Grada P. ostao bez kvalitetne pokrivenosti, a što bi u jeku turističke sezone kada nastaje značajno opterećenje mobilne mreže dovelo do toliko nekvalitetnog pokrivanja da bi upotreba mobilnih uređaja izgubila svoju svrhu. Navodi da se antenski prihvat postavlja u skladu s propisima kojima se štiti zdravlje ljudi, zaštita prostora i očuvanje okoliša. Stoga ovakvu odredbu smatraju diskriminirajućom u odnosu na druge izvore ionizirajućeg zračenja pa tako navodi antenske sustave za radio i televiziju, visoko naponske željezničke vodove, vodove na dalekovodima, nadzemne vodove, podzemne kabele i transformacijske stanice HEP-a kao i ostale izvore neionizirajućeg zračenja na sveobuhvatnom području Grada P. Smatra da bi ovakva odredba predstavljala značajan korak unatrag u odnosu na dosegnutu razinu gospodarskog razvoja, a što predstavlja još jedan razlog nezakonitosti osporavane odredbe.

Podnositelj zahtjeva dopisom od 23. svibnja 2018., dostavlja odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj U-II-2392/14 od 27. ožujka 2018., a dopisom od 18. studenog 2019., požuruje donošenje odluke u ovoj pravno stvari.

Zahtjev nije osnovan.

Člankom 5. stavkom 9. Uredbe propisano je da se antenski prihvat koji se postavljaju na postojeće građevine ne planiraju u dokumentima prostornog uređenja.

Odredbom čl. 25. st. 2. ZEK-a propisano je da su jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave obavezne planirati u svojim dokumentima prostornog uređenja EKI i drugu povezanu opremu, koja obuhvaća osobito samostojeći antenski stup tornjeve i kabelsku kanalizaciju, na način kojim se ne ograničava razvoj elektroničke komunikacijske mreže i EKI, pri čemu se osobito moraju zadovoljiti zahtjevi za zaštitu ljudskog zdravlja, zaštite prostora i očuvanja okoliša.

Opravdanje za pozicioniranje antenskih prihvata na način da je pri odabiru lokacija za antenske prihvate u blizini škole, dječjih vrtića, bolnica i sličnih ustanova potrebno poštivati sigurnosno preventivnu udaljenost od 400 m donositelj nalazi u zaštiti najranjivijih skupina stanovništva, sukladno ustavnim postulatima i u okviru nadležnosti Grada Pule kao jedinice lokalne samouprave temeljem čl. 129. Ustava Republike Hrvatske.

Prema ocjeni ovog Suda, navedenom odredbom prostornog plana, nije planirano postavljanje antenskih prihvata, već je u skladu s ustavnim s ovlaštenjem iz čl. 129. u samostalnom obavljanju poslova iz lokalnog djelokruga kojima se neposredno ostvaruju potrebe građana, u ovom slučaju prostornog i urbanističkog planiranja, određena udaljenost svrha koje je zaštita dijela stanovništva koje traži posebnu brigu.

Stoga navedena odredba nije protivna st. 2. čl. 25. EKI-a i Uredbi, jer se njome ne ograničava razvoj elektroničke komunikacijske mreže i elektroničke komunikacijske infrastrukture strukture.

U skladu s Ustavom osiguranom ovlasti jedinice lokalne samouprave, a imajući na umu zahtjev za zaštitu ljudskog zdravlja, zaštite prostora i očuvanja okoliša iz navedenog čl.25.st.2 ZEK-a, navedenom odredbom plana održava se ravnoteža između općeg interesa za razvojem elektroničke komunikacijske mreže i neposrednog ostvarivanja potreba građana u odnosu na prostorno i urbanističko planiranje.

Stoga navode podnositelja Sud ne smatra osnovanim, te je odgovarajućom primjenom članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u izreci.

U Zagrebu, 26. studenog 2019.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v .r.